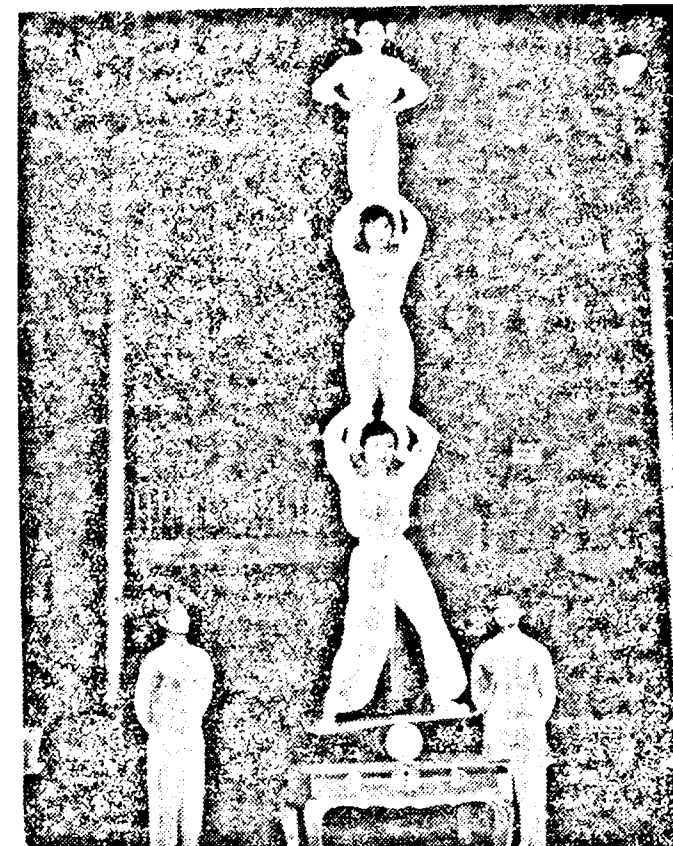

4 oldal, 20 bani

A CENTROCOOP a szőlőgazdaságoknak biztosítja a 4—5 permetezéshez szükséges kétkövet. (Agerpres)

★ GUY MOLLET ES CHRIS
TIAN PINEAU MOSZKVAI SAJ
TÓERTEKEZLETE

A városunkba érkezett kínai akrobaták érdekes mutatványokkal szórakoztatják a közönséget. Az előadásokat a kínai vendégek a Kultúrpalota nagytermében tartják.

további sikereket kívánjak országuk

a Jugoszláv SzNK kormányának
socialista építésének utján.
(Agerpres)

és arra vall, hogy ez a kitűnő film-
örténetének bemutatásával, valóban
tanulságos rajzát tárja elénk. Ké-
brázolja.

A román nép most lelkesen munkálkodik második öt éves tervünk cél-

amelyek a drámai sorssá parasztrajti történetek bemutatásával, valóban az általakuló falvak életének hiteles, tanulságos rajzát tárja elénk. Képünk a film egyik drámai jelenetét ábrázolja.

A Kőrhinta című új magyar filmet hétfő óta vetítik városunkban. Az iránta mutatkozó nagy érdeklődés arra vall, hogy ez a kitűnő filmalkotás a drámai sorsu parasztlány történetének bemutatásával, valóban az átalakuló falvak életének hiteles, tanulságos rajzát tárja elénk. Képünk a film egyik drámai jelenetét ábrázolja.

A külföldön is mind nagyobb tekintélynek, megbecsülésnek örvendő magyar filmművészet nagyszerű alkotást ismert meg a Körhinta-ban. Realizmusa, sok helyen balladzerű líraisága, a forrongó, alakuló falu életében az új győzelmeinek magaslatai művészi bemutatása szinte a remekművek sorába emeli ezt a filmet.

KÖRHINTA

— Új magyar film bemutatója —

A Körhinta nagyjoktól tökéletességgel valószínűleg az igazi haladók, szocialista-realista alkotásokra jellemző egységet, a nemzeti forma és a szocialista tartalom harmóniáját. Mi a magyarságunknak? Mindenekelőtt az, hogy a film készítőinek: Fábri Zoltán és Nádasi László forgatókönyvíróknak, Fábri Zoltán rendezőnek, Hegyi Barnabás operatőrnek, valamint a film szereplőinek kollektív művészi munkája egyetlen művész nagyszerű alkotásának tűnik. És ez ritka, nagy teljesítménynek számít. A másik pedig az, hogy a film készítői szokatlan hitelességgel, megrendítő erővel ábrázolják a mai falu régi és új erői közötti harcot, az új élet lehelletét, amely egy-egy családot keretében megújító viharokká kelt.

Egyszerű, talán túlságosan minden nap a Pataki család sorsa, Pataki Mari és Bíró Máté szerelmének története. A Körhinta meséje azt bizonyítja, hogy a gazdag fantáziából eredő, fordulatos, lebilincselő erejű történet egyáltalán nem szükségszerű velejárója az értékes drámai alkotásoknak. Ennek a filmnek a nagysága éppen abban rejlik, hogy nem ad semmit hozzá az élethez és nem vesz el semmit belőle. Mégis úgy mutatja be, hogy megrázkóztató erejű elevenedik meg előttünk az egész mai falu valósága, az emberek, akik küzdelemmel, helytállással bizonyítják be, hogy övék a jövő és megérdemlik azt, embereket, akiket súlyos kötelességek tart meg fogva a múlt, de akiket az események leggyorsabb tragikus, fájdalmas menete eszmélésre készít.

Pataki István középparaszti valamelyik Debrecen környéki tiszcsnek a tagja. Jó munkás, neki van a legtöbb munkanapja, de a szövetkezetben nem mennek jól a dolgok. Legálábbis a vezetőség nem végzi közmegelődése feladatát. Pataki István természetesen annyit kap, mint a gyengén dolgozó tagok. Vajon, hogy viselkedjen az egy önérvényes középparaszti. Ezért határozza el magát, hogy kilép a szövetkezetből. Társa is akad: Farkas Sándor, a fiatal, kissé darabos parasztlány, Kőzsér teremtésének. Sándor feleségül veszi Mari, Pataki leányát, s a két család így majd boldogul valahogy a kilépés után. Csak éppen Mari nem érdekli. Pedig az mást szeret: Bíró Mátét. Egy brigádban dolgoztak, megszerették egymást és a vonalozás csak nő, tere-

bélyesedik, mind jobban, ahogy a leány szándéka apjának erőszakosságába ütközik. Azt gondolhatnánk, hogy az éretlen, tapasztalatlan gyereklány ereje megtörik apjának elhatározásánál nem tűrő fellépésén, aki végső elkeseredésében, indulatának fellángolásában jelszót fog gyermekeire. De nem. Inkább „kiszalad a világból”, mert érzi, hogy nem tudna olyan csendes, robotoló, alázatos életet élni, mint az anyja. Máté visszavonul a leányt apjához, aki megadja magát a fiatalok akaratának. Látja, hogy elhatározásuk erősebb az övének és belenyugszik a megváltoztatatlanságba. Sándor pedig, akit a düh, a megszegésről mellőző mármár jóvátehetően cselekedetre indít — letört és talán már kissé büntudatosan távozik a Pataki portáról.

Ime, ennyi röviden a történet, de az események felsorolása semmit sem mond el abból a páratlan szépségből, költőiségből, drámaiból, amely olyan nagyszerűvé, emberivé és megrendítővé teszi a Körhinta-t.

A film emberi művészi értékeinek kiindulópontja Sarkadi Imre novellája volt. Ezt aknázták ki nagy hozzáértéssel Fábri Zoltán és Nádasi László a film forgatókönyvében. Fábri Zoltán lírai zengését, érzelmeket megmozgató rendezésének magyarázatoként álljon itt a fiatal művész rövid nyilatkozata: „Már az első filmmel is élt bennem az a törekvés, ha még kevésbé megfogalmazottan is, hogy témám feldolgozásával érzelmileg hasson a nézőre. Ugy érzem, eddigi munkám közül ezt a Körhinta-tól sikerült a legjobban megvalósítanom. Véleményem szerint a legtisztább világnézeti megfontolások alapján állt a film és hidegen hagyják a közönséget, ha hiányzik belőlük minden művészet legényesebb vonása, az érzelmi hatás. Másik művészeti alapvetem: hiszek a részletek gazdagságának erejében, mert ez támasztja alá igazán a mű egészének igazságát. Ha

ezt elhanyagoljuk, hiába igaz a történet és a műből mégis

hiányzik az élet teljes igazsága és hitelessége.”

A szereplők magasrendű, hiteles játéka szintén nagy erőssége a filmnek. Barsi Béla önérvényes, ősejű, de érző Pataki István-ja különös közlésmódját, a tehetséges színész meggyőzően tárja fel Pataki cselekedeteinek, magatartásának emberit, mozgatórugóit. Felejtethetetlen Kiss Mányi Pataki feleségének szerepében. Néhány szavak és néma jeleneteiben megrázóan érzékelteti, hogy mióta tette a múlt az egyszerű, dolgozó parasztlányt. Törőcsik Mari (Mari) nagy reményessége a magyar színjátszásnak. Az akadémia elsőbbség hallgatója szinte hihetetlenül tűnő éretteggel, színészi képességgel alakította első szerepét és tegyük hozzá, úgy, hogy az bármely neves színésznek dicsőretné vált volna. Soós Imre (Máté) fiatal művésze, aki a Körhinta-ban nála eddig ismeretlen magasságba emelkedett. Az új életért küzdő tiszcs tag, aki az új típusú emberre jellemző következetességgel, keménységgel, a maga paraszti indulatosságával védte ügyét és a közösség ügyét, természetesen legkevésbé a győzelmet. Soós Imre játékában Máté izzig-űrig paraszti figura maradt. Jellemének pozitív volta és emberi természetessége tökéletes egységre olvadt. Szirtes Ádám is kitűnő alakítást nyújtott. Farkas Sándorát meg köti „a föld földdel házasodik” mult-születe, önző elve. Bence is dunnak indulatok, elvakultságában majdnem végzetes cselekedetre sárnya el magát. Szirtes Ádám játékában a figura önzése, maradsága szervesen kapcsolódik a szereplőben való rövidlátáshoz, erőszakossághoz. Ránki György, a helyzetekhez rendkívül jól alkalmazkodó kísérőzenéje még feledhetetlenebbé teszi ezt a tanulságos, mélyen emberi történetet, amely oly megyőzően beszél nekünk a megújulás új járó mai falu életéről.

f. f.

Egészségügyi szakülések

Az Orvostudományi Társaság aradi fiókjára a következő szakosztályi közgyűléseket tartja:

A középiskola egészségügyi szakosztályának közgyűlése a szerdán, május 23-án, délután 6 órakor a Bába-épületben, a Szülészeti Kórház mellett tartott közgyűlést a következő beszámolókkal: 1. Pascaru Xenia főorvos: „A szepszis és antisepszis a kórház összes osztályain”. 2. Simonffy Anna főorvos: „A középiskola egészségügyi személyzet magatartása a betegek hozzátartozóihoz”.

A gyógyszerészeti szakosztály a társaság Horia-utca 2. szám alatti székházában csütörtökön, május 24-én délután 7 órakor gyűlést tart a következő beszámolókkal: 1. Kesztnerbaum Henrik gyógyszerész: „Mikrokokuszok hatása egyes dekokciókra” és 2. „A tuberkulin higitása és sterilizálása a gyógyszerészeti gyakorlatban”. 3. Sepsy Zoltán gyógyszerész: „Az aradi gyógyszerárak monográfiája”.

A technika fejlődésének ellentmondásai a kapitalizmusban

A technika, a gépek természeténél fogva az a rendelkezés, hogy csökkentsék és megkönnyítsék az emberi munkát.

A kapitalista termelési mód általánosulása azonban összefügg az ipar gépesítésével. Ebben áll a kapitalizmus haladók szerepe és fejlődésének a hűbérrehozás képe. De már a kapitalista termelési mód kezdetén meggyőződhetünk benne, hogy a fejlődés során mind nagyobb mértékben akadályozták a technika fejlesztését, visszafelé fordították, majd idővel a technika bilincseivé váltak.

A tőkés termelési mód célja és feladata: a maximális profit elérése minimális tökéletességgel. A kapitalizmus mindent ennek a célnak rendelt alá, tehát a technikát és annak felhasználását is. A kapitalizmusban a gép csupán eszköz az értéktöbblet termelésére, a maximális profit elérésére. A tőkésnek nem érdeke a társadalmi munka csökkenése, a munkások munkájának megkönnyítése. A tőkésnek profita nem a társadalmi munkából áll, hanem az általuk megfizetett munkamegtakarításból ered. A kapitalizmus csak akkor használ gépet, ha beszerzési költsége kisebb, mint az annak a munkásoknak munkabére, akiknek munkáját a gép helyettesíti. Csak a verseny törvénye és a maximális profit vágya kényszeríti a tőkést a technika fejlesztésére.

Ez volt az egyetlen ok, amiért a burzsoázia annak idején, a tőkés rendszer hajnalán, a szabad verseny korszakában, az új technika lelkes híve volt. A kapitalizmus első száz éve alatt, a monopoliális kapitalizmus előtti korszakban, a termelőerők többlet fejlődtek, mint az emberiség egész kapitalizmus előtti történelme során. De már akkor is, ez a technikai fejlődés elsősorban a munkások kizsákmányolásának művészetének fejlesztése volt. Másodszor pedig, a technikai haladás nem állt arányban a lehetőségekkel.

A tőkés versenyének ez a szempontja is befolyásolta a technika fejlődését. A verseny gyakran félkezi műszaki haladást. Annak idején az

Amerikai Egyesült Államok hajózási csatornáinak tulajdonosai olyan törvényi igyekezetek kirozszakolnak, amelyek akadályozták a vízi szállítás versenyő vasútvonal építését. Ma viszont, a magánkézben lévő vasútvállalatok igyekeznek az Egyesült Államokban más típusú szállítási eszközök fejlődését megakadályozni. Az Egyesült Államok, Anglia, stb. szén- és petroleummunkásoknak akadályozták a vasutak villamosítását, mert ez csökkentené a fűtőanyagigényesítést.

Számtalan példát lehetne még felhozni annak igazolására, hogy a tőkés verseny a technika fejlesztésének háttérbe szorítja. De egyben fele is. Ez a mély belső ellentmondás a tőkésrend természetéből fakad.

A mai kapitalizmus monopoliális kapitalizmus. A monopoliális, a finansztoke, a monopolizmusra épül, és ezzel a kapitalizmus a legmagasabb, a legutolsó szakaszba lépett, az imperializmusba. Ez annyit jelent, hogy a haladó fejlődő társadalmi rendszertől elősdi és rothadó rendszerré vált, amely a hanyatlás útjára lépett.

Az imperializmusban kiéleződnek a tőkés termelési mód ellentétei. A termelés fejlődésének egymással szemben álló két irányzata — a technika szüntelen fejlesztésének szükségessége és a maximális profit elérése céljából és másrészt az új gépek bevezetésével kapcsolatos költségek csökkentésének irányzata — oly erővel ütközik össze, amelyre a múltban nem volt példa.

A maximális profit elérésének egyik módja a monopoliális állam megszerzett magas eladási ár. A magas árak bizonyos mértékben szükséglettel teszik a műszaki haladást és így mesterségesen fékezik a fejlődést.

A monopoliális államok ellenőrzik a felföldmunkát, a műszaki tökéletességet és tesztelik az új technika fel. Ezért előfordul, hogy csak jelentéktelen kísérlet kerül sor olyan találmányok alkalmazására, amelyek a társadalmi fejlődés szempontjából rendkívül fontosak. A finansztoke

számos ideológusa kategorikusan állást foglal az új gépek és általában a műszaki újítások bevezetése ellen. Így például Stuart Ch. polgári, reakciós közgazdász azt javasolta, hogy „tekintsek az összes felfedezésre, mint a közveszélyes ártalmakra, akiket szigorú felügyelet alatt kell tartani.” Az atomenergia, a léghajtásos motor és az emberi gondolkodás számos más csodálatos találmánya, amely az ember életét volna hivatott forradalmasítani, csak kis mértékben kerül felhasználásra a tőkés országok békeparáiban. Röviddel azután, hogy az amerikai légierő atombombákat dobott Japán városokra, a Chicago-i építvezt a lelkének kijelentette, hogy „ha a szükséges anyagokat rendelkezésre bocsátják, hat hónap alatt képesek célunkra használni az atomerőt lehet előállítani.”

Daniels amerikai fizikus szerint pedig „kellő támogatással egy éven belül atomreaktor lehet építeni, amely egy nagy turbinát és egy villanyfejlesztőtelepet tartalmazna.”

Bár azóta több, mint tíz év telt el, sem az Egyesült Államokban, sem a többi tőkésállamban nem történt komoly lépések az atomenergia használatának előmozdítására. Ennek oka az, hogy a monopoliális államok a villanyerőműveket, a szénbányákat és a petroleumműveket bevezetett tőkés ellenőrzés alatt tartanak. Amikor az amerikai gazdaságban az atomenergia ellenőrzésére vonatkozó törvénytervezet tárgyalják, a Vandenberg és a McMahon amerikai finansztoke-archák kérésük nélkül kijelentették, hogy amennyiben például az atomerővel hajított mozdonyt bevezetnék, az összes vasúti- és szénbányavállalatok részvényei értéktelenné válnának. A biztosító társaságok, amelyek érdekeltek a vasúti tökéletességben, csődbe jutnának és mindez általános pénzügyi összeomlást idézne elő.

Vizsgálva az atomenergia termelésének fejlesztése a kapitalizmusban lekérdőjelezhetetlen akadályt találunk: a tömeges vásárlói erőre kórlott és általános csökken. A tőkés attól tartanak, hogy az atomenergia békés célra való felhasználása

mind gyakoribbá és mind romlóbbá tenné a túltermelési válságokat és ezért a tőkés megakadályozták az atomenergia bevezetését a békés termelésbe. O. Neil, a tudományos kérdések egyik amerikai megfigyelője azt írta, hogy „a katonai kikiáltás körülményei elnyom minden olyan kezdeményezést, amelynek célja az atomenergia felhasználása az emberiség javára.”

A magas monopoliális államok hosszú ideje megakadályozták az üzemi állókének, elsősorban a gépeknek és szerszámgepeknek tömeges megújítását. Így, a két világháború közötti időszakban, az Egyesült Államok ipara nem utította meg állókéjét és a termelés nagyjából az elavult technika alapján történt. Az Egyesült Államokban 1925-ben a forgácsológépek 43 százaléka több, mint tíz éve volt üzemben és 1940-ben ezeknek a régi szerszámgepeknek aránya már 72 százalék volt. Az állókéket az Egyesült Államokban nem utították meg nagyobb mértékben, csupán a második világháború során, illetve a háború után, a gazdasági élet militarizálása következtében, a fegyverkezési hajszák következtében. Az állóké megújításának ezek a körülményei illusztrálják a mai monopoliális kapitalizmus nagyfokú rothadását.

A kapitalizmus stagnálást és rothadást tendenciája és a műszaki haladás mesterséges fékezése egyáltalánban nem zárja ki a technika fejlődését az imperializmus korszakában. A marxista-leninista tanítás leplezte, mennyire alapvetően és a dolgozók érdekében ellentétes az a elvárási „elmelet”, amely szerint az imperializmusban teljesen megszűnne a termelőerőknek és a technika fejlődése. Ez „elmelet” hívei azt alakták elhitetni a dolgozókkal, hogy az imperializmus csökkenti önmagától fog bekövetkezni, forradalmi harc nélkül.

A valóság az, hogy az imperializmusban a tőkés termelési viszonyok csak késleltetik a termelőerők fejlődését, de nem állítják meg. Ezek a termelési viszonyok nem szűnnek meg maguktól, megsemmisítésküldző forradalomra van szükség.

A monopoliális államok uralma nem szűnt meg a verseny. Ellenkezőleg, miután a szabadverseny megteremtette a monopoliális államok, ezek

kiélezi a versenyt és a harcot a maximális profitért. Ebben a versenyben továbbra is fontos helyet foglal el a termelési költségek csökkentése az új technika bevezetése révén.

Tehát az imperializmusban is fejlődnek a termelőerők, fejlődik a technika. De ez a fejlődés a dolgozók számára azt jelenti, hogy fokozódik a kizsákmányolás, csökken az élet-színvonal és egyben növekszik az új háború veszélye.

Az imperialista államok gazdasági életének fejlődése a második világháború után, élesen szemlélteti azokat az ellentmondásokat, amelyek elkerülhetetlenül hozzátartoznak az új technikának a kapitalizmusban való felhasználásához. A múltban sohasem létezett ilyen egyenlőtlen és a különböző tőkésállamok és iparágak termelési fejlődésében. A kapitalista táboron belül példátlanul kiéleződött a gyöngébb államoknak hatalmasabb állami kizsákmányolása. A termelés tökéletesedése egyes iparágakban és vállalatokban együtt jár az azzal, hogy a termelés másuttal hatalmas mértékben visszamarad.

A technika fejlődése a tőkésállamokban elsősorban a gazdasági élet militarizálásával függ össze. Így, az Egyesült Államokban, 1935—1950 között, a motorok teljesítményessége 1,2 milliárd lóerőre 5,9 milliárdra növekedett, vagyis majdnem az ötszörösére. Míg a villanyerőművekben, a mezőgazdaságban, a vasúti és tengeri szállításban a motorok száma csupán megkétszereződött, számuk a hadseregben ötszörösére emelkedett. Az Egyesült Államok villanyenergia-termelése, 1937—1955 között, 146,5 milliárd kilowattórától 625 milliárdra emelkedett. Ez a növekedés majdnem teljes egészében a háborús készülődés következménye. Csúpan atomfegyverek termelésére az Egyesült Államok több villanyenergiát használ fel, mint amennyit egész Anglia fogyaszt.

A mai kapitalizmus tehát elsősorban a katonai technikát fejleszti. Az imperializmusban ez a tendenciát a finansztoke mágusai is igazolják. A Dupont-vállalat tanácsosának, dr. Stein-nek kijelentése szerint, a második világháború „odavezetett, hogy néhány hónapon belül olyan találmányokat valósítottak meg, amelyeket éreztünk a háború

közbejötté nélkül egy félvszázadig is eltarthat volna.”

Az imperialista országok óriási összegeket fordítanak tudományos, műszaki kutatásokra, de főleg a katonai technika terén. Az úgynevezett atomipar fejlesztésére az Egyesült Államokban az utolsó 14 év alatt 12 milliárd dollárt költöttek, amely összegnek 90 százalékát atomfegyver gyártására fordították.

Ami a használati cikkeket gyártó iparágakat illeti, a tőkés a tudományt gyakran a termékek minőségének romlására használják fel: csökkentik a villanygépek élettartamát, a ruházat tartósságát, hogy a fellelőpiacot mesterségesen „növeljék.”

Az új technika fejlesztése általában a kapitalizmusban, de különösen az imperializmusban növeli a dolgozók kizsákmányolását és a munkanélküliség számát. A fegyverkezési verseny nélkülözést jelent a nagy tömegeknek és a társadalom gazdaságát terméketlenül fogyasztja. Amerikai adatok szerint egy nehéz bombázó repülőgép annyiba kerül, amennyiből fel lehetne építeni 30 iskolát, vagy 2 villanyerőközpontot egy-egy 60.000 lakosú városnak, esetleg 80 kilométernyi országot lehetne aszfaltoztatni. Egy torpedóromboló költségből 8.000 ember számára lehetne lakóházakat építeni.

Mi az akadálya annak, hogy ezeket az óriási fegyverkezési költségeket az emberiség javára fordítsák? A kapitalisták mohó hajszája a maximális profitért, amit a dolgozók féltelen kizsákmányolása, valamint saját népük és az elmaradt és függő országok népeinek kirabálása, végül pedig a gazdasági élet militarizálása után és háborús készülődéssel érnek el.

Marx rámutatott arra, hogy a kommunista társadalomban a gépeknek egész más szerep jut majd, mint a tőkés társadalomban. Tény, hogy a szocialista tábor országai, a kapitalizmusúli ellenében, megteremtik a modern technika fejlesztéséhez és sokoldalú felhasználásához szükséges összes feltételeket, nem egyes emberek meggazdagodásának céljaira, hanem az egész társadalom érdekében.

I. Szellimán,

a gazdasági tudományok doktora

Testnevelés és sport

A rangadó margójára

Már régen nem nyilvánult meg mélyebb iránt olyan nagy érdeklődés, mint a labdarúgó bajnokság A) csoportjának vasárnapi rangadójára, amelyen a két élenjáró csapat találkozott. A fővárosi sportvezető közönsége azonban nagyon csalódott és ezt a csalódást elsősorban az eradi csapat okozta. Az első 20 peroben a Fl. Rosie UTA méltó ellenfele volt a Hadsereg Központi Háza csapatának, de elöl kezdve teljesen alárendelt szerepet játszott. Az első játékrészből Pecsovsky volt az, aki szinte kimagaslott a mezőnyből: minden támadás tőle indult ki, leadásai jók voltak, de csatársáinál rendre elvesztek. Kivételt csak Birau gólia képezett, aki Pecsovsky átadását góllá tudta értékesíteni. Husz perc után az aradi csapat valósággal összezomlott. A csatások egyetlen másodpercig sem tudták tartani a labdát és így hatalmas munka hártul a védelemre, ahol csak Dusan volt teljes értékű harcos. A támadások végül is felőrölték az aradi védelmet és így következett be a súlyos vereség. De valójában nem is a vereség aránya a fájdalmas, mert hiszen a jobb csapattól nem származik a vereség, hanem az aradi csapat gyenge, erőtlenség, szinte nemtörődöm játéka volt az, ami a rangadó mérkőzés értékét alaposan lecsökkentette. Ez a játék el kell, hogy gondolkoztassa az edzőt, akinek most már rá kell térnie a csapat felállítására. A csatások számára meg kell találni azt az összehangolást, amely a kevesebb technikai felkészültséggel is játszék, de kétségkívül lendületesebben, mint a jelenlegi támadó. A vasárnapi rangadó tanulságait el kell vonni és a tapasztalatokat hasznosítani kell a soronkövetkező mérkőzéseken. Másnap Petrozsényban nehéz küzdelem előtt áll a textilgyári csapat. Ezt követően még három nehéz mérkőzés vár az aradiaknak, sorrendben: A. Bukaresti Locomotiva Aradon, a bukaresti Dinamo a fővárosban és a temesvári Stintia Aradon. Ezekben a mérkőzésekben már tényleges értékük megjelölés kell az aradi csapatnak szerepelnie és főleg vissza kell szereznie a bukaresti közönség rokonszenvét, amely bizony alaposan lecsökkent a vasárnapi rangadó mérkőzés alkalmával.

W. I.

Szászrégen vezet a labdarúgó bajnokság B-csoportjában

A labdarúgó bajnokság B) csoportjában a hetedik forduló játszották le, amelynek keretében többnyire a hazai pályát előnyét használták ki a csapatok. Kivételt csak a kolozsvári Locomotiva és a szatmárnémeti Metalul képez, amelyek otthon döntetlenül voltak kénytelenek beérni. A forduló során a bajnokságra törő csapatok közül a lupényi Minerul és a marosvásárhelyi Avintul vereséggel szenvedtek és így a szászrégeni

Avintul Szászrégen	7	3	3	1	16:17	9
Minerul Lupény	7	4	—	3	8:6	8
Metalul Aranyosgyéres	7	4	—	3	8:7	8
Avintul Marosvásárhely	7	3	1	3	14:8	7
Metalul Vajdahunyad	6	2	3	1	6:4	7
Flacara Medgyes	7	3	1	3	9:9	7
Locomotiva Kolozsvár	7	2	3	2	7:8	7
Progresul Nagyszeben	6	3	—	3	9:7	6
Progresul Szatmár	6	2	2	2	8:9	6
Locomotiva Arad	6	3	—	3	8:11	6
Metalul Resica	6	2	1	3	8:10	5
Locomotiva T. Severin	6	2	—	4	6:5	4
Metalul U. Tr. Szatmárnémeti	6	1	2	3	4:10	4

Már csak gólaránnyal vezet az aradi Metalul

A labdarúgó bajnokság C) csoportjában már nincs veretlen csapat: az aradi Metalul G. Dimitrov alulmaradt a Constructorulul szemben és így már csak gólaránnyal vezet a bajnokságban. A nyolcadik forduló eredményei az alábbiak voltak: Fl. Rosie Rimnicul Vilcea—Progresul

Metalul G. Dimitrov	8	4	3	1	11:5	11
Fl. Rosie Rimnicul Vilcea	8	5	1	2	11:7	11
Metalul Vörös Acél	8	4	3	1	11:9	11
Stintia Craiova	8	3	4	1	11:4	10
Fl. Rosie November 7	8	4	1	3	12:8	9
Metalul 108.	8	3	3	2	10:7	9
Flacana 14.	8	3	3	2	8:9	9
Constructorul Arad	8	2	4	2	9:8	8
Locomotiva Craiova	8	3	2	3	10:14	8
Constructorul Craiova	8	1	3	4	7:13	5
Locomotiva Piski	8	1	2	5	13:17	4
Progresul Temesvár	8	—	1	7	3:16	1

Néhány sorban

Nagyváradon rendezték meg az országos ifjúsági szabadstílusú birkoztató bajnokság döntőjének mérkőzéseit, amelyeken színvonalas küzdelemek voltak. Az aradiak közül Volosciuc N. (Locomotiva Arad) a kishétsúlyban a harmadik, Dascu Pavel (Fl. Rosie UTA) pedig a nehézsúlyban az első helyen végzett. Az aradi röplabda csapatok közül a Stintia csapat 3:0 (4, 4, 12) arányban vereséggel szenvedett a bukaresti Dinamótól, az aradi Dinamo női csapata pedig meglepetésszerű,

de megérdemelt győzelmet aratott a kolozsvári Progresul felett 3:2 (15:12, 15:11, 15:12, 15:13) arányban.

Az országos válogatott női kézilabda csapat vasárnap a lengyelországi Gdanskban vendégszerepelt a világbajnoki minősítő mérkőzések során és 3:2 (1:2) arányban legyőzte a lengyel női együttest. Győzelmeivel a román csapat minősült, hogy a júliusi nemzetközi döntőben résztvegyen.

éjszaka 10—15 fok között lesz. Megszélesedett szél.

A következő 2 napon esős idő várható, a hőmérséklet kissé csökken.

Üzenetváltás K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke és II. Erzsébet, Nagy-Britannia királynője között

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ jelenteti: N. A. Bulganyin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének tagja, angliai látogatásuk alkalmával K. J. Vorosilovnak, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnöksége elnökének részéről üzenetet adtak át II. Erzsébet királynőnek, aki válaszüzenetet küldött K. J. Vorosilovnak.

Az üzenet szövege a következő:

OFELSGE II. ERZSÉBETNEK,

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és a többi birtokok és területek királynőjének, a Commonwealth vezetőjének

Felség!

Engedje meg, hogy felhasználjam ezt a kedvező alkalmat, N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének és N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnöksége tagjának Nagy-Britannia-i látogatását, hogy a Szovjetunió népei, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Szovjetjének Elnöksége és a magyar részről szívesen üdvözlöm Felségedet és a brit népet és kifejezem jó kívánságaimat. A szovjet nép és államfőiknek mindenkor nagy megelégedéssel gondolnak a brit és szovjet népeknek a második világháború idején az agresszió erői ellen folytatott közös harcára és arra, hogy Nagy-Britannia népe nagymértékben hozzájárult a közös ellenség felett aratott győzelem kivívásához. A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége szilárdan meg van győződve arról, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Királyság baráti kapcsolatainak és együttműködésének megerősítése nemcsak országaink népeinek érdekeit, hanem a világ béke fenntartásának érdekeit is szolgálja.

Engedje meg Felséged annak a reményemnek a kifejezését, hogy N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov

Felséged országában tett látogatása sir Anthony Eden miniszterelnöknek barátságos meghívására, elő fogja mozdítani az Egyesült Királyság és a Szovjetunió közötti jobb megértést és az országaink közötti baráti együttműködés fejlődését.

Fogadjon Felséged őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

K. J. VOROSILOV,
a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke

Moszkva, Kreml.
1956. április 14.

A SZOVJET SZOCIALISTA KÖZTARSASAGOK SZÖVETSEGE LEGFELSŐ SZOVJETJE ELNÖKSÉGE ELNÖKÉNEK

Elnök ur!

Nagy örömmel vettem Bulganyin marsall és Hruscsov ur által hoztam juttatott április 14-i üzenetét, amelyben üdvözléseket és jókívánságokat küldött nekem az Ön részéről személyesen, a Szovjetunió népei részéről és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Szovjetjének Elnöksége részéről.

Köszönöm Önnek a jóindulatnak ezt az értékes megnyilvánulását és osztozom az Ön reményében, hogy a szovjet vezetőknek, mint kormányom vendégeinek, az Egyesült Királyságban tett látogatása hozzá fog járulni ahhoz, hogy megjavuljon országaink és népeink kölcsönös barátsága és megértése, amelynek fenntartását és erősödését őszintén óhajtom.

Felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy jó egészséget kívánjak Önnek személyesen és felvirágzást a szovjet népeknek.

Igaz barátsággal

ERZSÉBET királynő

1956. május 7.

FÜGGELÉK

Közös nyilatkozat a Szovjetunió és Franciaország kulturális kapcsolatáról

A Szovjetunió és a Francia Köztársaság kormányai jóváhagyta a moszkvai tárgyalásokon eszmecsere folytatólag a Szovjetunió és Franciaország kulturális kapcsolatairól.

1. — A két kormány megállapodott abban, hogy a kultúra és a magánéleti életvitel útján, kölcsönös alapon a legszélesebb körű együttműködést biztosítsák a két ország között az irodalom, a művészet, a tudomány, a technika, az egészségvédelem, az oktatás, stb. terén.

Ezen az alapon diákcserét is szerveznek és szándéklukban áll nagyobb arányúvá fejleszteni ezt a diákcserét.

2. — A két kormány kinyilvánítja, hogy kölcsönös alapon támogatni fogja a fent említett területeken elért eredmények kiterjesztését. Ebből a célból megtehető tájékoztató anyagokat bocsátanak egymás rendelkezésére, kiállításokat szerveznek egymás országában, tanácskozásokat és didaktikai anyagokat, műszaki-tudományos műveket és időszakos kiadványokat cserélnek, megszervezik színházak és művészcsoportok vendégszerelését, hangversenyeket rendeznek egymás országában.

A felek megállapodása értelmében, a francia kormány meghívására a Szovjetunió Nagy Színházának balettegyüttese franciaországi vendégszerelésre indul.

3. — Az illetékes szervek megbeszélés alapján a két kormány kinyilvánította azt a törekvést, hogy szorosabb együttműködést hozzon létre a rádió és a televízió terén, főleg hangversenyek, rádió- és televízió-adások kölcsönös közvetítésével.

4. — A filmszerep kérdésében a két kormány elhatározza, hogy egyezménytervezetet dolgozzon ki, amelyet a közeljövőben már alá is írnak.

Kifejezték azt az óhajukat, hogy mindkét fél bemelegítse a másik fél országában, nem kereskedelmi alapon, dokumentum- és tudományos filmeket.

5. — A két kormány előmozdítja az egyéni és kollektív sportkapcsolatok kiépülését és tapasztalatcserét folytat a testnevelés terén.

6. — A két kormány meggyezett abban, hogy kölcsönösen előmozdítja az egyéni és kollektív turistalátogatások kifejlődését s ebből a célból kedvezőbb anyagi és gazdasági feltételeket teremt.

7. — A két kormány erőfeszítéseket tesz arra, hogy minden lehetséges eszközzel előmozdítsa a két ország között a legjelentősebb és legilletékesebb kulturális szervezetek és intézmények kapcsolatainak kiépülését és fejlődését.

8. — A két kormány meggyezett abban, hogy elősegíti a kölcsönös tájékoztatás szélesebb körű és szabaddabb kifejlődését a két ország között, hogy a két nép jobban megismerhesse egymás életformáját és társadalmi rendszerét.

Megegyeztek abban, hogy az illetékes francia szervek kölcsönös alapon orosz nyelvű francia folyóiratot adnak ki a Szovjetunióban.

A két kormány tanulmányozni fogja annak a lehetőségét, hogy kölcsönös alapon a Szovjetunióban szovjet olvasótermeket létesítsenek, ahol francia szépirodalmi, tudományos és technikai művek, francia időszakos kiadványok és hangfelvételek találhatók, Franciaországban pedig francia olvasótermeket létesítsenek a szovjet szépirodalom, tudományos és műszaki irodalom, időszakos kiadványok és hangfelvételek népszerűsítésére.

9. — A két kormány közös egyetértéssel tanulmányozni fogja, hogy milyen új szervezetek és intézmények létrehozásával lehetne tovább javítani Franciaország és a Szovjetunió kulturális kapcsolatát.

10. — A két kormány megállapodott abban, hogy kulturális együttműködési egyezményt kell kidolgozni és aláírni a két ország között s ebből a célból megbeszéltek az illetékes minisztériumokat az egyezmény megkötéséről.

„A francia-szovjet nyilatkozat pozitív mind tartalmánál, mind pedig a belőle származó lehetőségeknél fogva”

A szovjet-francia nyilatkozat világviszhangja

PARIZS

A május 19-i esti lapok részletes cikkeket és tudósításokat közölnek moszkvai külföldi újságírók a tárgyalások lefolyásáról és a francia miniszterek látogatásáról. Az összes lapok kidomborították a szovjet-francia államfői tárgyalásainak szíves légkörét és azt a meleg fogadtatást, amelyben a francia vendégeket részesítették.

A Le Monde véleménye szerint a tárgyalások hozzájárultak a bizalmatlanság kiküszöböléséhez és lehetővé tették, hogy a tárgyaló felek meggyőződjenek egymás kölcsönös jóindulatáról. „Ebben a tekintetben a tárgyalások feltétlenül hasznosak voltak” — írja a Le Monde.

A France Soir azt írja, hogy a szovjet-francia kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének kérdésében a tárgyalások során konkrét eredmények jöttek létre s hogy szovjet részről kedvezően fogadták a gyengén fejlett országok megsegítésére irányuló francia tervet. A lap véleménye szerint a tárgyalások pozitív eredménye Franciaország szempontjából a következők: a nemzetközi helyzet további enyhülése, ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy Franciaország megoldhassa belső kérdéseit; a Kelet és Nyugat közötti bizalmatlanság csökkentése.

„Közeledést állapítottunk meg — írja a La Croix — az egyes kérdésekben elfoglalt álláspontok között. A legfontosabb az, hogy a megbeszélések közvetlen és őszinték voltak. Most már mindegyik tudja, hogy mit gondol a másik...”

A l'Humanité Dimanche hangsúlyozza azokat a kérdéseket, amelyekben a Szovjetunió és Franciaország meggyőződéses együttműködését a francia-szovjet kapcsolatok fejlesztésének szükségessége; közös erőfeszítések.

„EZ A LÁTOGATÁS ELŐSEGÍTI A BARÁTSÁG ÉS A BEKE MEGSZILÁRDULÁSÁT AZ EGÉSZ VILÁGON”

Guy Mollet beszéde a moszkvai televízióban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli: Guy Mollet-nek, a moszkvai televízióban tartott beszédét:

A Szovjetunió népeinek bekegyezéséről már akkor is meg voltam győződve, amikor Párizsban elindultam a Szovjetunió felé. Az Önök vezetőivel folytatott tárgyalásaim csak még jobban megerősítették ezt a véleményemet. Azzal a meggyőződéssel távozom, hogy mostantól kezdve véget lehet vetni a nemzetek közötti tragikus szétválásnak és meg lehet szervezni a békét.

Az elszigeteltség eredménye nem lehetett más, mint bizalmatlanság, mert a népek egymagukban és elszigetelten nem képesek megszabadulni a félelemtől. A hidegháború a félelem szülte. Most kezdenek eltűnni azok a korlátok, amelyek eddig elválasztották bennünket. Ahelyett, hogy a múltat idéznék, és azt kitalálják, ki volt a hibás, tekintetünkkel a jövőbe kell pillantásunk és élnünk kell a felmerült lehetőségekkel.

A jövő az egész világ egysége békétörökésével képviseli. Nincs veszély és nem fenyeget támadás. Szeretném, ha osztoznának abban a meggyőződésben, hogy az egész világ egyaránt tudatában van annak, hogy a háború mindenkiére nézve gyászos következményekkel járna.

Vannak néha olyan akciók, amiket a félelem diktál. De minden embert a megismerés és a megértés hívja. Ha azt a francia nép lojalitását és baráti módon meg akarja ismerni az Önök életét, a francia nép már belelát a propaganda torzításba és az igazságot keresi. Bár igen rövid ideig tartózkodtam Moszkvában, meggyőződtem, hogy Önöknek is ez a kívánságuk.

Készenlétlen, hogy létezzen különbségek a rendszerek, intézmények és ideológiák között. Azonban a megértés és a barátság nem szabad ennek kárára válnia. Sőt mi több, szempontjaink becsülése összevetése csak erősítheti barátságunkat és megértésünket. A francia és a szovjet kormányok a két nép különböző kapcsolatainak kiszélesítésére irányuló erőfeszítései éppen e baráti összvetéshez kell vezetessenek.

A francia nép tisztán szívvel óhajtja, hogy a legszabadabb, legközvetlenebb, legközvetlenebb és legszívesebb kapcsolatok épüljenek ki köztük és Önök között. Biztosítottam Önöket, hogy a francia nép a legnagyobb megértés és barátság szellemében fog közreműködni ebben. A francia nép jól ismeri, milyen súlyos harcot kellett folytatniuk mai hatalmas állam megteremtéséért. A francia nép csodálatlan adózik sikereinek és megérti jogos büszkeségüket.

Befejezésül ki kell jelentenem, hogy meggyőződéseim — melyek meggyőződéseim, hogy ez a látogatás elősegíti a barátság és a béke megszilárdulását az egész világban.

tések egy leszerelési egyezmény létrehozása érdekében; az atomenergia békés felhasználása; a békés egymás mellett élés elve; kulturális, tudományos és műszaki cserék fejlesztése és egy kereskedelmi egyezmény megkötése.

Annak ellenére, hogy egyes kérdések tekintetében továbbra is ellentétek állnak fenn — írja a lap, — a tárgyalások legfőbb eredménye, hogy „a létrejött meggyőzés újabb csapást mér a hidegháborúra...”

A francia-szovjet nyilatkozat pozitív mind tartalmánál, mind pedig a belőle származó lehetőségeknél fogva. Amennyiben továbbra is ezt az utat követik, számíthatunk az egymással szemben álló tömbök politikájának felszámolására. Ebben áll a Moszkvában megkötött egyezmény jelentősége.

Egyes újságok — például a l'Aurore — rendkívül ideges hangot ütnek meg az utóbbi időben, ami nyilvánvalóvá teszi, hogy a moszkvai tárgyalások eredményei csalódást okoztak számukra. Ezek az újságok azt a megbízást kapják bizonyos köröktől, hogy tovább szítsák a hidegháborút, most pedig kénytelenek olyan következtetésekre jutni, amelyekből kitűnik, hogy a moszkvai események aggasztó módon megnehezítik a feladatuk teljesítését. Ezek a lapok egyedül állnak megállapításaikkal, minthogy a legkülönbözőbb politikai véleményeket képviselő sajtótudósítók többsége helyesen arra a következtetésre jutott, hogy a francia-szovjet megbeszélések nyilvánvalóan kedvező eredményekkel jártak. Nagymértékben hozzájárult ezekhez a következtetésekhez az az interjú is, amelyet Guy Mollet miniszterelnök kizárólagossággal a Franc Tireur című lapnak adott. Guy Mollet ebben az interjúban többek között a következőket jelentette ki: „Az elért eredmé-

nyek felülmúlták várakozásainkat. Fontos lépéseket kezdeményeztünk gazdasági téren is. Kulturális vonatkozásban elért eredményeink döntő fontosságúak lélektani szempontból. Az emberek közti közvetlen kapcsolatok, amelyeket létre fogunk hozni, mely nyomokat hagyhatnak”. A francia kormány elnöke ezután még hozzáfűzte: „ami a lényeges kérdést, a feszültség enyhülését illeti, az eredmények jobb, mint reméltem, és meg vagyok elégedve azzal a légkörrel, amelyben tárgyalásaink lefolytak”.

Ez a nyilatkozat és a moszkvai tárgyalásokról kiadott záróközlemény igazolja a Franc Tireur hírmagyarozójának azt a véleményét, amelyben a moszkvai tárgyalásokat „a realizmus értékezték” nevezte. A lap rámutat arra, hogy ha nem is jutottak meggyőzésre minden kérdésben, „új szellem, új légkör alakult ki, ami igen fontos a nemzetközi kapcsolatok szempontjából”.

PEKING

A Zsenminszibao „A szovjet-francia kapcsolatok újabb fejlődése” című vezércikkében hangsúlyozza, hogy a tárgyalások hozzájárultak a Szovjetunió és Franciaország közötti jobb megértéshez, álláspontjaik közeledéséhez és a nemzetközi feszültség további enyhüléséhez. A szovjet és a francia népek barátsága és az együttműködésre irányuló törekvése, biztosította a tárgyalások sikerét — írja a lap, majd a továbbiakat kiemeli:

Ez a siker egyrészt annak tulajdonítható, hogy a francia-szovjet megbeszélések nyilvánvalóan kedvező eredményekkel jártak. Nagymértékben hozzájárult ezekhez a következtetésekhez az az interjú is, amelyet Guy Mollet miniszterelnök kizárólagossággal a Franc Tireur című lapnak adott. Guy Mollet ebben az interjúban többek között a következőket jelentette ki: „Az elért eredmé-

A szovjet-francia tárgyalások eredményei újabb fejezetet nyitnak meg a két ország közti kapcsolatokban, amelyeknek fejlődése kedvező befolyást gyakorol a nemzetközi helyzetre.

Közlemény

A pénzügyminisztérium mellett működő Evidencia Contabilă szaklap aradi tanulmányi köre május 25-én délután 6 órakor tartja meg második nyilvános előadását az Állambank üléstermében. Nock Dezső elvtárs, a TEBA-gyár főkönyvelője „Az utóalkuláció ellenőrzése az Order-rendszer naplóban, a késztermék, gyártási

folyamat és alosztályok szerint” címmel tart beszámolót, amelyet hozzájárulások követnek. A második nyilvános ülése meghívják a könyvelő szakmunkásokat, planifikátorokat, valamint a pénzügyi, az Állambank, a Banca Agricola, a Banca de Investiții és a CEC inspektorait.

Rádióműsor

Szerda, május 23.

BUKAREST I.: 7: Rádióújság. 7.14: Bolgár zeneszerzők dalaiból. 7.35: Román népzene. 8: Az oslói filharmonikus zenekar műsora. 8.30: Központi sajtószemle. 9: Szovjet könnyűzene. 10: A főváros hangversenyéből. 10.30: Rádiószínház. 12.30: Könyvzene. 13: Hírek. 13.05: Művészcsoportok műsorából. 13.30: Szimfonikus zene. 14: Román népzene. 14.48: Esztrádmusika. 15.30: Hírek. 15.35: Zongorahangverseny. 16.10: Operettzene. 17: Balladák és román népi táncok. 17.30: Rádióújság. 17.45: A népek dalaiból. 18: Moszkva beszéll. 18.30: Könyvzene. 18.55: Hírek. 19: Hangverseny. 19.30: Rádióújság. 20: Román népzene. 20.40: Necessae énekek. 21: Ifjúsági dalok román szerzőktől. 21.45: Táncczene. 23: Hírek, sport hírek. 23.15: Szimfonikus hangverseny.

BUKAREST II.: 14.25: A rádió szimfonikus zenekara. 14.35: Míról ír a „Scinteia”. 14.45: Dalok. 15: Hírek. 15.05: Hangverseny. 15.35: Könyvzene. 16: Rádióújság. 16.15: Hegedű- és zongorahangverseny. 16.45: Nijescu Nicolae énekek. 17.30: Európai népek zenéiből. 19: Könyvzene. 20: Falvak újsága. 20.15: Operaest. A szünetben hírek, sport hírek. 23.10: Eji hangverseny. 23.45: Román népdalok.

BUDAPEST (Kossuth): 6.30: Versenyszervezés frázisokkal. 9.10: Versenyszervezés frázisokkal. 10: Rádióegyetem. 10.40: Német népdalok. 11: Hí-

rek. 11.10: Pillantás a nagyvilágba. 11.50: Hindemith: Szeptett. 12.10: Körsművek. 12.40: Szőlők — nevelők — gyerekek! 13: Hírek. 13.10: Május van! Táncczene. 14: Falusi híradó. 14.15: Vidám hangversenyzőlők. 15.20: Csajkovszkij: eszmoll vonósnégyes. 16: Hírek. 16.10: Vándorlás a zenevilágban. 16.55: Szimfonikus hangverseny. 17.45: Válaszolunk hallgatóinknak. 18: Hírek. 18.10: S/v küldi... 19: VITA a második öt éves terv irányelveiről. 19.20: Ismerkedés a zeneirodalommal. 20.15: Kommentár. 20.20: Kulturális kérdésekre válaszolunk. 20.30: Horváth Elemér és zenekara. 20.52: Jókaiak, gyerekek! 21: Esti híradó. 21.20: Főnyeremény. Rádiokomédia. 22.40: Georg Ots énekek. 23: Hírek. 23.15: Tíz perc kultúrta. 23.25: Táncczene. 24: Rohmann Henrik hárfaművész. 24.40: Zenekar.

BUDAPEST (Petőfi): 15: Operariák. 15.15: Uttörő-híradó. 15.35: Részletek Fall Leo Elvált asszony és Spanyol családany című operettéből. 16.10: Elsők között a szabadságról. Csátfári Dániel előadása a Tudor Vladimirescu felkeléséről. 16.30: Gyermekműsorok. 17: Lapszemle. 17.10: Ajándékhangverseny. 18.10: Az épülő kommunizmus nagy országában. 18.40: Népszerű filmekből. 19.30: Rádióegyetem. 20: Kamarazene. 20.35: Ungvári Tamás irodalmi jegyzete. 21: Prágai tavasz 1956. 23.30: Esti muzsika.

A két filmje

„DOZSA GYÖRGY” mozi: május 27-ig: Holnap már késő. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 27-ig: Kórhinta. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: május 27-ig: Kórhinta. Előadások: 3, 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órakor. Naponta matiné 11.30 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 27-ig: Holnap már késő. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órakor.

„IFJUSAGI” mozi (volt Uj idők): május 27-ig: Az erdei óriás története. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi: (Gáji): Két acre föld. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5, 7 és 9 órakor, matiné 11 órakor. Hétfőn nincs előadás.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): A malomhegyi ördög. Előadások: este 8 órakor, szombat és szombat: 6 és 8 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor. Hétfőn nincs előadás.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): május 26, 28. és 27-én: A kaméliás hölgy. Előadások: munkanapokon: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„DECEMBER 30” üzemi filmszínház: május 26 és 27-én: A tigriszedlő. Előadások: 3, 5 és 7 órakor, vasárnap 11 órakor matiné.

Guy Mollet és Christian Pineau moszkvai sajtóértekezlete

A szovjet vezetőket meghívták Franciaországba

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenteti:

Guy Mollet francia miniszterelnök és Christian Pineau külügyminiszter május 19-én a moszkvai központi újságíróházban sajtóértekezletet tartottak. A francia kormányfő a szovjet és külföldi újságírók előtt rövid beszédben foglalkozott a sikeresen lezárult szovjet-francia tárgyalások eredményével.

Guy Mollet mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy Franciaország részt vesz bizonyos szövetségekben, bizonyos kötelezettségeknek, ezeket hűven teljesíti és a jövőben is hű akar maradni hozzájuk.

Egyébként — tette hozzá — senki sem kénte tőlünk, hogy lemondjunk ezekről a kötelezettségekről.

A szövetségeinkhez való hűség azonban a legkevésbé sem akadályozott meg bennünket abban, hogy minden erőnkkel elősegítsük a nemzetközi feszültség további enyhítését és

a bizalmatlanság kiküszöbölését — mondotta Guy Mollet. — Ezzel a szándékkal jöttünk Moszkvába, kezdetül fogva kijelentettük ezt tárgyaló feleinknek és azt hiszem meg is értették bennünket.

Ha akadtak olyan emberek, akik valamivel többet vártak ettől a találkoztól, ez azzal magyarázható, hogy az illetők rosszul voltak értesülve. Valójában mi ettől a találkoztól a kölcsönös megértés elmélyítését vártuk. És ha így értelmezzük célkitűzésünket, akkor elmondhatjuk, hogy az illetők rosszul voltak értesülve. Valójában a kérdéseket pedig, amelyekben továbbra is nézeteltérések állnak fenn, az őszinte megbeszéléseknek még jobban tisztáztuk.

Guy Mollet és Christian Pineau ezután válaszoltak az újságírók kérdéseire.

A többi között a német kérdéssel kapcsolatban Guy Mollet rámutatott

arra, hogy elvben mindkét fél szükségének tartja Németország egyesítését, de nézeteik még eltérnek egymástól az e cél megvalósítását szolgáló módszerek tekintetében.

Christian Pineau bejelentette, hogy a francia államfőiak meghívták Franciaországba a szovjet vezetőket és hogy a látogatás kérdésének megbeszélését diplomáciai uton folytatják.

A Radjanszka Ukrajna munkatársa megkérdezte Guy Mollet-től, hogy mi a véleménye a moszkvai tárgyalások légköréről.

A miniszterelnök kijelentette, hogy szívesen válaszol erre a kérdésre, mert a legjobb véleménye alakult ki a tárgyalások légköréről. Kiemelte, hogy a két fél az eszmecsere során arra a következtetésre jutott, hogy kívánatos a nemzetközi légkör megjavítása, ki kell küszöbölni a kétkelet és bizalmatlanságot a népek közötti kapcsolatokban.

Az Egyesült Államok újabb hidrogénbomba kísérletet hajtott végre

New York. (Agerpres).

Amerikai sajtóügynökségek jelentése szerint az Egyesült Államok május 20-án újabb hidrogénbomba-kísérletet hajtott végre. A kísérlet megszervezői első ízben robbantottak hidrogénbombát a levegőben, a Bikini korallsziget felett. A bombát egy B-52 típusú amerikai repülőgépről dobálták le mintegy 15.000 méter magasságból.

Ez a termonukleáris fegyverrel végzett kísérlet, amelyet több ízben elhalasztottak, erős tiltakozást váltott ki a nemzetközi közvéleményben. Néhány héttel a kísérlet megvételére előtt Japán, Indonézia és más ázsiai országok számos tömegszervezete és személyisége, valamint napilapjai arra kértek az amerikai kormányt és Eisenhower elnököt személyesen, hogy mondjon le

erről a kísérletről, amely káros következményekkel járhat az Atlanti-óceán övezetében élő lakosságra.

Az Atlanti-óceán övezetében végzett hidrogénbomba-robbantás a japán halipari dolgozók körében is éles tiltakozást váltott ki. Tokióban, május 21-én jelentették, hogy az Egyesült Államok új hidrogénbomba-kísérletei komoly károkat okoznak a japán halászatnak.